

РЕШЕНИЕ

№ 4007

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **182** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.
Образувано е по жалбата на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя Д. Г. Л. против заповед № СОА21-РД40-155/18.11.2021 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОбС е наредено отчуждаването на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.618.9032, с площ 409 кв.м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.618.1062 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК във връзка с реализацията на обект: „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния- [улица]- [улица]-Централна градска част-ж.к. „О. купел“, трети етап.от км. 1+280.00 до км. 4+34.00 с три метростанции по [улица]с прилежащи територии в участъка между МС-5 III и МС-2 III, район „П.“, [населено място], съгласно одобрен с решение № 833 по протокол № 73/18.12.2014 г. на СОС специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с решение № 296 по протокол №17/09.07.2020 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради неспазване на изискванията за форма, съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби. Наведени са доводи, че заповедта не съдържа всички кумулативно

посочени изисквания на чл. 59 от АПК и чл. 25, ал. 2 от ЗОБС. Изтъква се липсата на яснота относно влезлия в сила ПУП, по който се процедира отчуждаването, предвид неприлагането на скица-извадка от действащ ПУП, което от своя страна не позволява да се извърши преценка дали остатъкът от имота отговаря на законните изисквания за урегулирането му като самостоятелен ПУП. Излагат се и съображения за неспазване на нормативно установените отстояния до съществуващата законно построена сграда, като предвидената улична регулационна линия минава непосредствено до нея. Не на последно място, се изтъква, че размерът на обезщетението не съответства на действителната пазарна стойност на имота, то е силно занижено и не отговаря на изискването на закона да бъде равностойно. Липсва яснота, относно начина на определяне на оценката, използваните като аналози сделки и дали в размера на обезщетението е включена цената на законно построената ограда. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспорената заповед. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт, в рамките на преклузивния срок по чл. 27, ал. 1 от ЗОБС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Приетият като доказателство по делото нотариален акт № 147, том LLLLLLIII, дело №49890/30.12.1997 г. легитимира [фирма] като собственик на празно дворно място, с площ от 832 кв.м., находящо се в [населено място], район „Искър“, съставляващо имот № 1062, кв. 358а по регулационния план на [населено място]-комплекс Б. шосе, м. „Л.“. Видно от скица-проект на поземлен имот № 15-1187964-01.11.2021 г., издадена от СГКК-С., имот с идентификатор 68134.618.9032 е с площ 409 кв.м., част от имот с идентификатор 68134.618.1062 с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване. В кадастралния регистър като собственик на имота е вписан: [фирма].

С оспорената в настоящото производство заповед, кметът на Столична община, на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС е наредил отчуждаването на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.618.9032 (незастроен), с площ 409 кв.м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.618.1062, по КККР одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директора на Агенцията по геодезия, картография и кадастър и е определил парично обезщетение за отчуждаваната част от недвижимия имот в размер на 13 798.33 лв. на собственика.

Размерът на паричното обезщетение, посочен в оспорената заповед, е определен въз основа на Експертна оценка, изготвена от лицензиран оценител, възложена с писмо

изх. № СОА21-ТД26-6985 от 15.06.2021 г. Пазарната стойност на отчуждавания имот по експертната оценка е определена на основание чл. 22, ал. 12 от ЗОБС въз основа на данъчната оценка, предвид липсата на реално извършени сделки с имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания през релевантния период (15.06.2021 г. - 15.06.2020 г.) - чл. 22, ал. 5 и сл. във връзка с § 1 от ДР на ЗОБС. Като основание за стартиране на отчуждителното производство е посочен действащ специализиран ПУП, одобрен с решение № 833 по протокол № 73/18.12.2014 г. на СОС за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с решение № 296 по протокол №17/09.07.2020 г. на СОС ПУП на м. „ж.к. „Д. 1 - I и II част“, одобрен с решение № 555 по протокол № 19/28.07.2016 г. на Столичния общински съвет. По този план имот с проектен идентификатор 68134.618.9032 попада в част от [улица] - о.т. 192. Съгласно действащ ПУП на м. „Б. шосе“, одобрен със заповед №РД-50-09-136/11.04.1983 г. на главния архитект на С., имотът попада също в част от улица. По стар ПУП на м. „кв. Л.-разширението“, одобрен със заповед № 46/31.01.1963 г. на заместник-председателя на ИК на СГНС, ЧИРП, одобрено със заповед № 111/30.03.1972 г. на главния архитект на С. имотът попада в част от терен на СГНС „за озеленяване“. Въз основа на това, в експертната оценка е обоснова извод, че по предходен регулационен план имотът попада в част от терен за озеленяване, като предназначението на имота е съпоставимо с това на по специализирания ПУП, приет с решение № 269 по протокол №17/09.07.2020 г. , според който имотът попада в улична регулация - зона Тти (за транспортна инфраструктура - улица, пътища, летища), без устройствени параметри. Отчетените основни критерии по ЗОБС за подбор на аналози са следните: предходно отреждане „за озеленяване“ (без устройствени параметри), съгласно регулационния план на м. „кв. „Л.-разширението“, одобрен със заповед № № 46/31.01.1963 г. на заместник-председателя на ИК на СГНС, ЧИРП, одобрено със заповед № 111/30.03.1972 г. на главния архитект на С.; Пета ценова зона съгласно зониранието, одобрено с решение № 2 по протокол № 44 от 1998 г. на Столичния общински съвет по ЗМДТ в урбанизирана територия. От Агенцията по вписванията е предоставена информация за вписвания на 194 бр. сделки с поземлени имоти за периода 15.06.2020 г. до 15.06.2021 г., които обаче не отговарят на основните критерии по ЗОБС за избор на аналози, според лицензиария оценител.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства:

Относно регулационния статут на имота:

Имот с идентификатор 68134.618.9032 (незастроен) по регулационния план на м. „кв. Л.-разширението“, одобрен със заповед № 46/31.01.1963 г. на заместник-председателя на ИК на СГНС имотът попада в терен отреден „за озеленяване“. Съгласно ЧИРП на м. „Л.-разширението“, одобрен съд заповед № 111/30.03.1972 г. на главния архитект на С. предвижда преотреждане на неурегулираните терени, северно от кв. 364 и кв. 365 „за озеленяване“. Предходен за оценявания имот е действащия ЗРКП на м. „Североизточен град - комплекс Б. шосе“, одобрен по 3. със заповед № РД-50-09-136/11.04.1983 г. на главния архитект на С., съгласно който имот 1062 попада в терен отреден за [улица] и „за озеленяване“ кв. 358. Към момента действащ за имот с идентификатор 68134.618.9032 е специализирания ПУП на м. к-с „Б. шосе“, одобрен с решение № 833 по протокол № 73/18.12.2014 г. и специализирания ПУП,

одобрен с решение № 296 по протокол № 17/19.07.2020 г., по който имотът е отреден за [улица].т. 192 и попада в зона „Тти“-терени за транспортна инфраструктура. Позовавайки се на чл. 21, ал. 2 от ЗОБС вещото лице е определило, че отреждането на имота следва да бъде определено по ЗРКП на м. „Североизточен град - комплекс Б. шосе“, одобрен по З. със заповед № РД-50-09-136/11.04.1983 г. на главния архитект на С., съгласно който имот 1062 попада в терен отреден за [улица] и „за озеленяване“ кв. 358.

При определяне на пазарната стойност на отчуждавания имот вещото лице е използвало за критерии сделки с недвижими имоти попадащи в зона „Тти“. По приложение № 1 към решение №2 по протокол № 14/08.06.1998 г. оценяваният имот попада във Пета ценова зона. Размерът на определеното парично обезщетение е съгласно чл. 22, ал. 12 от ЗОБС, доколкото от предоставените 293 бр. пазарни аналози, само 10 бр. от тях касаят празно дворно място, а останалите се отнасят до УПИ.

По делото е изслушано и заключение от допълнителна съдебно-оценителна експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства:

Относно регулационния статут на имота:

Стар регулационен план на м. „Л.-разширението“, одобрен със заповед №46/31.01.1963 г.

ЧИРП, одобрено със заповед № 111/30.03.1972 г. - имотът е с отреждане за озеленяване

Действащ регулационен план на м. „комплекс Б. шосе“, одобрен със заповед № РД-50-09-136/11.04.1983 г. за израждане на Трети метродиаметър и И., одобрени с решение №833 по протокол № 73/18-12-2014 г. и решение №296 по протокол № 17/09.07.2020 г. - имотът е с отреждане за улица

Проект за ЧИЗРП за кв. 364, кв. 364Б и кв. 358, м. „Б. шосе“ и образуване на кв. 364 и кв. 364А, парцел П, одобрен със заповед № РД-09-50-692/14.12.1994 г. - имотът е с отреждане „за озеленяване и администрация“

Съгласно ОУП на [населено място] имот с идентификатор 68134.618.1062 попада в зона „Тти (терени за транспортна инфраструктура – улици, пътища, летища), която е без параметри на застрояване и зона Смф (смесена многофункционална зона) с параметри:плътност - 60 %, К. = 3.5, мин.озел.площ – 20%.

При изготвяне на заключението, като пазарни аналози са използвани сделки с недвижими имоти, попадащи в зона Пс (смесена производствена зона) със следните параметри:плътност 55%, К. = 1.5, озелен. 30 %. За оценяваният имот вещото лице е приело, че той попада в зона Смф със следните параметри: плътност – 60%, К.=3.5 и озеленявае-20%. Разликата в плътността е в рамките на 5%. Въз основа на описаните в приложението три броя сделки е определена цена от 170.61 лв/кв.м., съответно 69 778.12 лв. за отчуждените 409 кв.м.

В съдебно заседание вещото лице е конкретизирало, че предходния план е проект за ЧИЗРП, одобрен със заповед № РД-09-50-692/14.12.1994 г., съгласно който имотът е с отреждане „за озеленяване и администрация“. Според вещото лице щом в имота има изградена административна сграда, това е основание да го приравни на имоти, находящи се в зона Пс, а не към зона „за озеленяване“.

Като доказателство по делото е приета заповед № Рд-09-50-692/14.12.1994 г., ведно с графична част. Върху същата е налична забележка, че със съдебно решение от 20.11.1996 г. по гр.д. №879/1995 г. е отменена заповедта в частта КЗСП. Препис от

съдебното решение е приложен по делото.

По делото е приложено и решение на Столичния общински съвет №85 по протокол № 56 от 06.08.2003 г., с което на основание § 187 от ПР на ЗИД на ЗУТ са потвърдени издадените от главния архитект на С. заповеди на основание чл. 6, т. 6 от З. (отм). Видно от приложението към решението, респ. изричното отбелязване в писмото на директора на дирекция „Териториално планиране“, приложено по делото, заповед № РД-09-50-692/14.121994 г. на главния архитект на С. не е потвърдена с решение на Столичния общински съвет № 85 по протокол № 56 от 06.08.2003 г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОБС. С оспорената заповед кметът на Столична община е упражнил правомощието по чл. 25, ал. 2 от ЗОБС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект-публична общинска собственост, съгласно одобрен и влязъл в сила ПУП. Същата е подробно мотивирана, като съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗОБС са посочени основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която се внася обезщетението, и датата, след която започва изплащане на обезщетението по сметката на правоимащите.

В хода на административното производство по издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оценката на отчуждаваната част от имота е изготвена от независим лицензиран оценител на недвижими имоти, притежаващ сертификати за оценителска правоспособност от КНОБ за недвижими имоти, въз основа на възлагателно писмо № СОА21-ГД26-6985 от 15.06.2021 г. от кмета на Столична община, съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗОБС и договор за възлагане на оценката от същата дата. Оценката е изготвена на 09.09.2021 г., т.е. при спазване на тримесечния срок преди издаването на заповедта за отчуждаване по чл. 22, ал.1 от ЗОБС. Изготвено е обявление за уведомяване на собствениците на поземлени имоти-частна собственост, публикувано на интернет страницата на Столична община, в сградата на общинската администрация и в два централни ежедневника.

Ирелевантни към законосъобразността на оспорената заповед са доводите, изложени в жалбата за липсата на преценка дали остатъкът от имота отговаря на законните изисквания за урегулирането му като самостоятелен ПУП и неспазване на нормативно установените отстояния до съществуващата законно построена сграда, като предвидената улична регулационна линия минава непосредствено до нея. Същите могат да са предмет на обсъждане в производството по оспорване на ПУП, но не и в хода на отчуждителното производство, предпоставка за провеждането на което е наличието на вече влязъл сила ПУП.

Основният спорен по делото въпрос, който определя пределите на съдебния контрол и обуславя законосъобразността на оспорения акт е свързан с размера на определеното обезщетение за отчуждения имот.

Законодателно въведените в чл. 22 от ЗОБС критерии при определяне на равностойното парично обезщетение държат сметка за предназначението на отчуждаваните имоти по ЗОБС преди влизане в сила на подробния устройствен план и пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот /ал. 5/. Съобразно съдържащата се в § 1, т. 2 от ДР на ЗОБС

легална дефиниция "Пазарни цени на имоти със сходни характеристики" са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

Одобрената с оспорената заповед Експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по ЗОБС за избор на аналози, като е отчетено предназначението на имота, характера на предвиденото застрояване, както и ценовата зона, в която същият попада, които са съпоставени с показателите на имотите, предмет на сделките, вписани в Агенцията по вписванията през релевантния период и отговарящи на заложените в закона критерии. Липсата им е наложила определянето на дължимото се обезщетение по правилото на чл. 22, ал. 12, т. 1 от ЗОБС.

Настоящият съдебен състав намира, че не следва да бъде кредитирано заключението от основната съдебно-оценителна експертиза, в частта ѝ относно липсата на пазарни аналози, налагащи определянето на обезщетението съгласно чл. 22, ал. 12 от ЗОБС.

При изготвяне на заключението от допълнителната съдебно-техническата експертиза е отчетено наличието на ЧИЗРП, одобрен със заповед № РД-09-50-692/14.12.1994 г., съгласно който имотът е с отреждане „за озеленяване и администрация“. Видно от приложената по делото заповед № РД-09-50-692/14.12.1994 г. на главния архитект на С., на основание чл. 6, т. 7 от З. е одобрен проект за частично изменение на ЗРП за кв. 364, кв. 364б и кв. 358а, м. „ком. Б. шосе“ и образуване на кв. 364, 364в и кв. 358, п. II и частичен КЗСП. С изменението на регулационния план е обособен нов кв. 358а с новообразуван парцел II-за озеленяване и администрация. Видно от приложеното по делото копие от решение от 20.11.1996 г., постановено по ахд №879/1995 г. по описа на Софийския градски съд жалбите против ЧИЗРП за отхвърлени. Отменен е единствено КЗСП, утвърден със заповед № РД-09-50692/14.12.1994 г. на главния архитект на С.. Това налага извода, че в частта си с която е одобрен ЗРП, тази заповед е влязла в сила. Заповед № РД-09-50692/14.12.1994 г. на главния архитект на С. обаче не е санирана по реда на § 187 ал.1 от ПЗР на ЗУТ, видно от публикуваното в ДВ бр.93/19.10.2004 г. решение № 1/23.01.2004 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен списъка на заповеди на кметове на райони при Столична община, издавани на основание чл. 6 т. 7 от З. от 11.09.1991 г. до 31.12.2001 г. С оглед на това и тази заповед не

може да произведе правно действие.

Редът, по който се определя отреждането на имота, подлежащ на отчуждаване е указан в чл. 22, ал. 5 от ЗОБС. В същия текст императивно е посочено, че размерът на паричното обезщетение се определя съобразно конкретното предназначение на имотите, което са имали преди влизане в сила, респ. преди одобряване на ПУП по чл. 21, ал. 1 от ЗОБС и въз основа на пазарни цени на имоти със сходни характеристики. Съгласно нормата на чл. 22, ал. 6 от ЗОБС конкретно предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния устройствен план, действал преди влизане в сила, съответно преди одобряване на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 от ЗОБС. В нормата на ал. 7 на чл. 22 от ЗОБС е посочено още, че когато по предходен ПУП имотът отново е бил отреден за публично мероприятие, но има по-предходен план, който е имал отреждане различно от това публично мероприятие, предназначението на имота се определя по този предходен ПУП. В случая е налице именно визираната хипотеза на чл. 22, ал. 7 от ЗОБС, поради което и отчуждаваният имот следва да бъде оценен съобразно стар регулационен план на м. „Л.-разширението“, одобрен със заповед №46/31.01.1963 г., ЧИРП, одобрено със заповед № 111/30.03.1972 г., по който имотът е с отреждане за озеленяване. Както вече бе посочено, отреждането по ЧИЗРП, одобрен със заповед № РД-09-50-692/14.12.1994 г., съгласно който имотът е с отреждане „за озеленяване и администрация“ не следва да бъде взето предвид, тъй като заповедта не е санирана по реда на § 187 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ с решение № 1/23.01.2004 г. на Столичен общински съвет.

Все с оглед отреждането на имота за озеленяване (без устройствени параметри) по предходния ПУП не следва да бъде кредитирано и заключението от допълнителната съдебно-оценителна експертиза в частта му, с която за пазарни аналози са приети сделки с имоти попадащи в зона Пс (смесена производствена зона) със следните параметри: плътност 55%, Кинт1.5, озелен. 30 %.

По делото не е спорно, че отчуждения имот с проектен идентификатор 68134.618.9032 с площ 409 кв.м. представлява реална част от имот с идентификатор 68134.618.1062. Съгласно ОУП на [населено място] имот с идентификатор 68134.618.1062 попада в зона „Тти (терени за транспортна инфраструктура – улици, пътища, летища), която е без параметри на застрояване и зона Смф (смесена многофункционална зона) с параметри:плътност - 60 %, К. = 3.5, мин.озел.площ – 20%. Не спорно и, че имот с проекто идентификатор 68134.618.9032 попада в зона Тти

(терени за транспортна инфраструктура – улици, пътища, летища), която е без параметри на застрояване.

Като доказателство по делото е приет договор за прехвърляне на собственост по реда на ЗУТ вх. №67978, акт № 107 от 19.11.2020 г., в който е обективизирано прехвърлянето на право на собственост върху незастроен поземлен имот с идентификатор 68134.1371.2069 с площ 173 кв.м, попадащ в [улица].т.104-о.т.105, находящ се в [населено място], м. „И.“. Имотът попада в Пета ценова зона. Цената на прехвърлителната сделка е 18 700 лв. Сделката попада в релевантния период 15.06.2021 г.-15.06.2020 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че размерът на дължимото се равностойно парично обезщетение следва да бъде определено въз основа на данните от този Договор за прехвърляне на собственост по реда на ЗУТ вх. №67978, акт № 107 от 19.11.2020 г., за имот с идентификатор 68134.1371.2069 с площ 173 кв.м. Стойността на сделката е 18 700 лв., респ. цената на кв.м. е 108.09 лв. С оглед на това, дължимото се парично обезщетение за процесния имот следва да бъде определено в размер на 44 208.81 лв. (409 x 108.09 лв. = 44 208.81 лв.).

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство и размера на обезщетението, установен по делото води до извода за материалноправна незаконосъобразност на оспорената заповед - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Изложеното дава основание на настоящият състав да приеме, че оспорената заповед следва да бъде отменена в частта ѝ относно размера на определеното парично обезщетение, за да се постигне нейното съответствие с материално правните норми.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващия се дължи присъждане на разноски, които в случая са в претендиран размер 1650 лв., от които 600 лева - възнаграждение на вещо лице и 50 лева - държавна такса и 1000 лв. - адвокатско възнаграждение. С оглед материалния интерес не следва да бъде уважено възражението на пълномощника на ответника по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 6 от ЗОБС, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя Д. Г. Л. заповед № СОА21-РД40-155/18.11.2021 г. на кмета на Столична община , в частта ѝ, с която е определен размерът на паричното обезщетение за отчужден поземлен имот с проектен идентификатор 68134.618.9032, с площ 409 кв.м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.618.1062 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

ОПРЕДЕЛЯ парично обезщетение в размер на 44 208.81 лв. (четиридесет и четири хиляди двеста и осем лева и 81 ст.) на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя Д. Г. Л. за отчужден поземлен имот с проектен идентификатор 68134.618.9032, с площ 409 кв.м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.618.1062 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя Д. Г. Л. разноски по делото в размер на 1650 (хиляда петстотин и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: